

90 DOKAZA IZ BIBLIJE KOJI DOKAZUJU DA ISUS NE MOŽE BITI BOG

تسعون فقرة تنفي الألوهية عن عيسى عليه السلام

<Bosanski– Bosnian – بوسني>

Pisac:

Adenino Otari

Prijevod:

Marko Vučković

Recenzija:

Fejzo Radončić
Jasmina Radončić

ترجمة:

ماركو وتسكوفيتس

مراجعة

: فيزو رادونشيش

ياسمينا رادونشيش

90 dokaza iz Biblije koji dokazuju da Isus ne može biti Bog

U sva četiri Jevanđelja se pominje da je Isus kazao: „**Blago mirotvorcima; oni će biti prozvani sinovima Božijim.**“

Riječ „sin“ ne može biti prihvaćena bukvalno jer se u Bibliji Bog očito mnogim svojim izabranim slugama obraća rječju „sin“ nazivajući ih „sinovima“. Jevreji su vjerovali da je Bog jedan, da nema ženu ni djecu u bilo kojem doslovnom smislu. Stoga je očigledna fraza „sin Božiji“ jedino značila „sluga Božiji“ tj. Onaj koji je, zahvaljujući svojoj vjernoj službi, bio blizu Boga i Njemu drag kao što je sin drag svom ocu.

Kršćani, oni koji su grčkog ili romanskog porijekla su kasnije zloupotrijebili ovaj termin. U njihovom naslijeđu, „sin Božiji“ označavao je otjelotvorenje boga ili nekoga rođenog iz fizičke zajednice muških i ženskih bogova. Ovo može biti viđeno u **Djelima apostolskim 14:11-13**, gdje čitamo da kada su Pavle i Barnaba propovijedali u jednom turskom gradu, pagani su tvrdili da su oni otjelotvoreni bogovi. Varnavu su nazivali rimskim bogom Jupiterom, a Pavla Rimskim bogom Merkurom.¹

Osim toga, grčka riječ iz Novog Zavjeta prevedena sa „sin“ je riječ „pias“ i „paida“ što u prijevodu znači „sluga“ ili „sin“ (u smislu sluge). Ova riječ koja je prevedena sa „sin“ se

¹ Biblija u prijevodu Karadžić-Daničić.

odnosi na Isusa, a „sluga“ kada se odnosi na sve ostale, na osnovu nekih prijevoda Biblije. Tako da saglasno sa ostalim biblijskim stihovima, Isus je jedino govorio da je on Božiji sluga.

Dodatni problemi sa Trojstvom

Za kršćanina je Bog morao da preuzme ljudski oblik da bi razumio ljudska iskušenja i patnju, ali to vjerovanje nije nigdje zasnovano na jasnim Isusovim riječima. Bog ne mora da bude iskušan i da pati kako bi mogao da razumije i oprost grijehe ljudima jer je On Sveznajući, Stvoritelj čovjeka. Ovo je iskazano u biblijskom stihu:

„I reče Gospod: Dobro vidoh nevolju naroda svog u Misiru, i čuh viku njegovu od zla koje mu čine nastojnici, jer poznah muku njegovu.“ (Izlazak 3:7)

Bog je opraštao grijehe prije Isusovog pojavljivanja, i on nastavlja da oprašta bez ikakve pomoći. Kada vjernik zgriješi, od njega se očekuje da se iskreno pokaje kako bi mu Bog primio oprost. Zaista, počast koja nam se nudi da se pokorimo i ponizimo pred Bogom zarad spasenja je data cijelom čovječanstvu. U Bibliji je rečeno:

„Nema osim mene drugog Boga, nema Boga pravednog i Spasitelja drugog osim mene. Pogledajte u mene, i spasićete se svi krajevi zemaljski; jer sam ja Bog, i nema drugog.“ (Isaija 45:21-22, Jona 3:5-10)

Na osnovu ovog citata iz Biblije, ljudi mogu da dobiju oprost grijeha kroz iskreno pokajanje koje zatraže direktno od Boga. Ovo je istina u svim vremenima i na svim mjestima. Nikada nije postojala potreba takozvane Isusove posredničke uloge dostizanja pokajanja. Činjenice govore za sebe. Ne postoji istina u vezi kršćanskog vjerovanja da je Isus umro za naše grijehe i da je spas jedino dostižan kroz Isusa. Šta je sa spasenjem ljudi prije Isusa? Isusova smrt niti donosi

iskupljenje grijeha, niti je na bilo koji način ispunjenje biblijskog proročanstva.

Kršćani tvrde da se pri Isusovom rođenju dogodilo čudo otjelotvorenja Boga u formi ljudskog bića. Reći da je Bog zaista postao ljudsko biće za sobom povlači mnoga pitanja. Postavimo sljedeće o čovjeku-bogu Isusu:

*Šta se dogodilo sa njegovim odreskom kože nakon obrezivanja: „**I kad se navrší osam dana da ga obrežu, nadjenuše mu ime Isus,..**“ (Luka 2:21) Je li se taj dio kože uzdigao na nebo, ili je istruhnuo kao što bi i bilo koji dio ljudskog mesa?

*Šta se događalo sa njegovom kosom tokom njegovog života, njegovim noktima i krvlju koja je prolivala iz njegovih rana? Jesu li ćelije na njegovom tijelu umirale kao i kod svakog čovjeka? Ako njegovo tijelo nije funkcioniralo na isti način na koji ljudsko tijelo funkcionira, onda nije zaista mogao biti pravo ljudsko biće kao ni istinski Bog. Ipak, ako je njegovo tijelo funkcioniralo na ljudski način, ovo bi anuliralo svaku tvrdnju o njegovom božanstvu. Bilo bi nemoguće da bilo koji Božiji dio, čak i otjelotvorenog Boga, istruhli na bilo koji način i da se još uvijek naziva Bogom. Vječiti, jedini Bog, u potpunosti ili jednim svojim dijelom, nikada ne umire, ne raspada se i ne truhni: „**Jer Ja Gospod, ne mijenjam se.**“ (Malahija 3:6)

Da li je Isusovo tijelo boravilo na sigurnom mjestu nakon njegove smrti?

Osim da Isusovo tijelo nikada nije prolazilo kroz proces starenja (propadanja) tokom njegovog života on nije mogao biti Bog, ali ako nije podlezalo „propadanju“ on onda nije istinski bio ljudsko biće.

Biblija kaže da Bog nije čovjek

- „Bog nije čovjek“ (Brojevi 23:19)
- „Jer sam ja Bog, a ne čovjek“ (Osija 11:9)

Isus je nazivan čovjekom na mnogo mjesta u Bibliji

- ‘...čovjeka koji vam istinu kazah‘ (Jovan 8:40)
- „Poslušajte riječi ove: Isusa Nazarećanina, čovjeka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate.“ (Djela apostolska 2:22)
- „Jer je postavio dan u koji će suditi vasionom svijetu po pravdi preko čovjeka koga odredi...“ (Akti 17:31)
- „Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovjek Hristos Isus.“ (1 Timotej 2:5)

Biblija kaže da Bog nije sin čovječiji

- „Bog nije čovjek da laže, ni sin čovječji da se pokaje.“ (Brojevi 23:19)
- Biblija često Isusa naziva „sinom čovječijim.“
- „...tako će i Sin čovječiji..“ (Matej 12:40)
- „Jer će doći Sin čovječiji..“ (Matej 16:27)
- „...dok ne vide Sina čovječijeg gdje ide u carstvu svom.“ (Matej 16:28)
- „No da znate da vlast ima Sin čovječiji“ (Marko 2:10)
- „jer je on Sin čovječiji.“ (Jovan 5:27)

U jevrejskim pismima, „sin čovječiji“ je također korišćen mnoštvo puta kada se govori o ljudima (**Jov 25:6; Psalmi 80:17; 144:3; Jezekilj 2:1; 2:3; 2:6-8; 3:1-3**).

Bog sam Sebi nikada ne bi bio kontradiktoran govoreći da On nije sin čovječiji, a zatim da postane ljudsko biće koje je zvano „sin čovječiji“, ne priliči Bogu da tako uradi. Zapamtite da Bog nije autor konfuzije. Također, ljudska bića, uključujući

Isusa, nazivana su „sinovima čovječijim“ izričito da bi se izdvojili od Boga, koji nije „sin čovječiji“ prema Bibliji.

Biblija kaže da je Isus poricao da je on Bog

- Isus je odgovorio čovjeku koji ga je nazvao „blagim,“ pitajući ga, „što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednoga Boga.“ (Luka 18:19)
- „A on reče mu: što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednoga Boga. A ako želiš ući u život, drži se zapovijesti. (Matej 19:17)

Isus ljude nije podučavao tome da je on Bog

Da je Isus ljudima govorio da je on Bog, on bi prihvatio kompliment od ovog čovjeka. Umjesto toga, Isus ga je ukorio, poričući da je blag, tj. Isus je poricao da je on Bog.

Biblija kaže da je Bog veći od Isusa

- „...jer je Otac moj veći od mene.“ (Jovan 14:28)
- „Otac moj koji mi ih daje je veći od svijju.“ (Jovan 10:29)

Isus ne može biti Bog ako je Bog veći od njega. Kršćansko vjerovanje da su Otac i Sin jednaki je u jasnom kontrastu sa jasnim Isusovim riječima.

Isus nikada nije podučavao svoje učenike da ga obožavaju

- A On im reče: kad se molite Bogu govorite: Oče naš koji si na nebesima...“ (Luka 11:2)
- „I u onaj dan nećete me pitati ni za što. Zaista, zaista vam kažem da što god uzištete u Oca u ime moje..“ (Jovan 16:23)
- „Ali ide vrijeme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti Ocu duhom i istinom, jer Otac hoće takvijeh bogomoljaca.“ (Jovan 4:23)

Da je Isus bio Bog, otvoreno bi tražio da bude obožavan

Ali Isus, mir nad njim, to nije nikada tražio, već suprotno tome, tražio je od nas da jedino Boga na nebesima obožavamo, i stoga, on nije bio Bog.

Isus je obožavao jedinog istinitog Boga

„A ovo je život vječni da poznaju Tebe, jedinog istinitog Boga, i koga si poslao, čovjeka Isusa Hrista.“ (Jovan 17:3)

„Tih, pak, dana iziđe na goru da se pomoli Bogu; i provede svu noć na molitvi Božijoj.“ (Luka 6:12)

„Kao što ni Sin čovječji nije došao da mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge.“ (Matej 20:28)

Kako se Isus molio Bogu?

„I otišavši malo pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče moj! Ako je moguće da me mimoide čaša ova; ali opet, ne kako ja hoću nego kako Ti.“ (Matej 26:39)

„On u dane tijela svog moljenja i molitve k Onome koji Ga može izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prinošaše, i bi utješten po svojoj pobožnosti.“ (Matej 58:7)

Kome se Isus molio padajući na svoje lice?

Da li se Isus u suzama za svoje spasenje od smrti molio sebi? Ni jedan se čovjek, zdrav ili bolestan, ne moli sebi! Zsigurno, odgovor mora biti jasan „NE.“ Isus se molio „jedinom istinitom Bogu.“ Isus je služio Onome Ko ga je poslao. Može li se naći čistiji dokaz da Isus nije Bog?

Kur'an potvrđuje da je Isus pozivao obožavanju jedinog istinitog Boga (Allaha).

„Allah je doista i moj i vaš Gospodar, pa se Njemu klanjajte; to je Pravi put!“ (Kur’an 3:51)

Isusovi apostoli nisu vjerovali u to da je on Bog

Djela Apostolska iz Biblije opisuju aktivnost sljedbenika kroz vremenski period od trideset godina nakon što je Isus uzdignut na nebo. Kroz cijeli ovaj period, oni se nikada nisu pozivali na Isusa dodavajući da je on Bog. Na primjer, Petar je ustao sa jedanaest ostalih apostola i obratio se većoj grupi ljudi riječima:

„Ljudi Izrailjci! Poslušajte riječi ove: Isusa Nazarećanina, čovjeka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate.“ (Djela Apostolska 2:22)

Za apostola Petra, Isus je bio Božiji sluga (prema Mateju 12:18 - **„Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje“**).

„Bog Avramov i Isakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi slugu svog Isusa.“ (Djela Apostolska 3:13)

„Vama Bog najprije podiže svog slugu Isusa, i poslao ga da vas blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojih.“ (Djela Apostolska 3:26)

Kada se suočio sa opozicijom višeg autoriteta, Petar je rekao:

„A Petar i apostoli odgovarajući rekoše: Većina se treba Bogu pokoravati negoli ljudima. Bog otaca naših podiže Isusa..“ (Djela Apostolska 5:29-30)

Isusovi sljedbenici su se molili Bogu baš onako kako ih je to Isus naučio. **„Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje, da dođe carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na**

zemlji kao na nebu“ (Luka 11:2) i smatrali su Isusa Božijim slugom.

„Jednodušno podigoše glas ka Bogu i rekoše: Gospode Bože, Ti koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima.“ (Djela Apostolska 4:24)

„Tvog svetog slugu Isusa, koga si pomagao.“ (Djela Apostolska 4:27)

„I pružaj ruku svoju na iscijeljivanje i da znači i čudesa budu imenom svetog sluge Tvog Isusa.“ (Djela Apostolska 4:30)²

Kur'an govori da je Isus kazao:

„Ja sam Božiji sluga“-on reče- „meni će On Knjigu dati i vjerovjesnikom me učiniti.“ (Kur'an 19:30)

Biblija govori o tome da je Isus bio Božiji sluga

„Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnuću duh svoj na Njega, i sud neznabošcima javiće.“ (Matej 12:18) S obzirom da je Isus Božiji sluga, on ne može biti i Bog.

Biblija nam govori da Isus nije ništa mogao da uradi svojom voljom

„A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i sin čini onako.“ (Jovan 5:19)

„Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao.“ (Jovan 5:30)

² Citati preuzeti iz engleskog prijevoda Biblije.

Biblija govori o tome da se Isus nije smatrao ravnim Bogu

Kao što govori da je Bog činio čuda preko Isusa i da je Isus bio ograničen u svojim mogućnostima:

„A ljudi videći čudiše se, i hvališe Boga, koji je dao vlast takvu ljudima.“ (Matej 9:8)

„Ljudi Izrailjci! Poslušajte riječi ove: Isusa Nazarećanina, čovjeka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate.“ (Djela Apostolska 2:22)

„...koji prođe čineći dobro i iscjeljujući sve koje đavo bješe nadvladao; jer Bog bješe s njim.“ (Djela Apostolska 10:38)

Da je Isus bio Bog, Biblija bi jasno rekla da je Isus sam od sebe činio čuda bez pomena Boga. Činjenica da je Bog Isusa snabdijevao moćima čuda pokazuje da je Bog veći od poslanika Isusa.

Također, Isus je bio ograničen u činjenju čuda

Jednom prilikom, kada je Isus pokušao izliječiti slijepog čovjeka, taj slijepac nije bio izliječen iz prvog pokušaja, nakon čega je Isus morao da pokuša još jednom. **„I doše u Vitsaidu; i dovedoše k Njemu slijepoga, i moljahu ga da ga se dotakne. I uzevši za ruku slijepoga, izvede ga napolje iz sela, i pljunuvši mu u oči metnu ruke na nj, i zapita ga vidi li šta. I pogledavši reče: Vidim ljude gdje idu kao drva. I potom opet metnu mu ruke na oči, i reče mu da pogleda: i iscijeli se, i vidje sve lijepo.“** (Marko 8:22-26)

Po Bibliji, jedna žena se izliječila od nezaustavljivog krvarenja. Žena je prišla Isusu iza leđa i dodirnula mu ogrtač, nakon čega je bila momentalno izliječena. Isus nije znao ko ga je to dodirnuo:

„I odmah Isus osjeti u sebi silu što izade iz njega, i obazrevši se na narod reče: Ko se dotače mene? (Marko 5:30)

„I ne mogaše ondje ni jedno čudo da učini, osim što malo bolesnika iscijeli metnuvši na njih ruke.“ (Marko 6:5)

Sasvim je očigledno da neko sa takvom ograničenom moći ne može biti Bog. Moć činjenja čuda nije bila u Isusu već je Bog preko Isusa činio čuda. **„Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe...“ (Jovan 5:30)**

Biblija govori o tome da su Isusa u teškim vremenima pomagali anđeli

Bog, s druge strane nije u potrebi da bude pomagan. Ljudsko biće jeste. Svemogućem Bogu pomoć nije potrebna jer je on Svemoguć. Isusu je bila potrebna pomoć, i zato on ne može biti Bog.

„A anđeo mu se javi s neba, i krepí ga.“ (Luka 22:43)

„I bi ondje u pustinji dana četrdeset, i kuša Ga sotona, i bi sa zverinjem, i anđeli služahu mu.“ (Marko 1:13)

Biblija kaže da je Isus želio ispunjenje Božije volje:

„Oče! Kad bi htio da proneseš ovu čašu mimo mene! Ali ne moja volja nego Tvoja da bude.“ (Luka 22:42)

„Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje, nego volju Oca koji me je poslao.“ (Jovan 5:30)

„Jer siđoh s neba ne da činim volju svoju, nego volju Oca koji me posla.“ (Jovan 6:38)

Da li su od jednopравниh članova Trojstva neki podređeni, i manje jednopравни od ostalih članova Trojstva?

Čak iako oni imaju različite volje kao što je kazao Isus: „Ne tražim volje svoje..“ ..., da li se oni bezpogovorno pokoravaju komandama i željama drugih članova Trojstva? Jer Isus je kazao: „...nego volju Onoga koji me posla“. Isus priznaje potčinjenost svoje lične volje, ali prema doktrini Trojstva oni bi svi trebali da imaju jednaku volju. Da li jedan od trojednih partnera mora da popusti i odustane od svoje lične volje u korist volje drugog člana Trojstva? Zar oni ne bi trebali da imaju jednu istu volju?

Biblija kaže da je Isus smatrao Boga različitim od sebe

„A i u zakonu vašem stoji napisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito. Ja sam koji svjedočim sam za sebe, i svjedoči za mene Otac koji me posla.“ (Jovan 8:17-18)

„Da se ne plaši srce vaše, vjerujte u Boga, i meni vjerujte.“ (Jovan 14:1)

Da je Isus Bog, on ne bi Božije svjedočenje smatrao različitim od svog svjedočenja.

Bibija govori o tome da je Isus potčinjen Bogu

„Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž glava ženi; a Bog je glava Hristu.“ (1 Korićanima 11:3)

„A kad Mu sve pokori, onda će se i sam sin pokoriti Onom koji mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu.“ (1 Korićanima 15:28)

Biblija kaže da je Isus rastao mudro i u učenju

Samo je Bog Onaj Koji posjeduje apsolutnu mudrost, On je Najmudriji i on nema potrebu da uči. Stari Zavjet na to ukazuje:

„Velik je Gospod naš i velika je krepost Njegova, i razumu Njegovom nema mjere“ (Psalmi 147:5)

Dok je Isus rastao u učenju i sakupljanju znanja, a samo je Bog Sveznajući.

„I Isus napredovao je u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.“ (Luka 2:52)

Bog nema potrebe da uči, dok je Isus učio: **„Čak iako on bješe sin, ali od onog što postrada nauči se poslušanju.“** (Poslanica Jevrejima 5:8)

Isus je bio ograničen u znanju naspram Božijeg znanja koje je bezgranično. Jer bilo je stvari koje Isus nije znao i morao je da ih nauči, on nije bio sveznajući, pa u skladu s tim, on ne može biti Bog, jer Božije znanje je sveobuhvatno.

„A o danu tom ili o času niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni sin, do Otac.“ (Marko 13:32)

Biblija govori o tome da je Isus bio iskušan, ali Bog ne može biti iskušan

„Imajući, dakle velikog Poglavara svećeničkog, koji je prošao nebesa, Isusa sina Božijeg, da se držimo priznanja. Jer nemamo Poglavara svećeničkog koji ne može postradati s našim slabostima, nego koji je u svačemu iskušan kao i mi“ (Poslanica Jevrejima 4:14-15)

Stari Zavjet ukazuje da se Bog ne može staviti na kušnju: **„Ni jedan kad se kuša da ne govori: Bog me kuša; jer se Bog ne može zlom iskušati, i On ne kuša nikoga.“** (Jakovljeva poslanica 1:13)

Zato što Bog ne može biti kušan, a Isus je bio u iskušenju, stoga, Isus nije Bog.

Biblija govori o tome da su Isusova učenja bila od Boga, a ne od njega samog

„Tada im odgovori Isus i reče: Moja nauka nije moja, nego Onog koji me je poslao.“ (Jovan 7:16)

Da je Isus Bog ne bi ovo izgovorio jer bi u suprotnom kazao da je ova doktrina njegova.

Biblija kaže da je Isus umro, međutim Bog ne može da umre

„I pretvoriše slavu vječnog Boga u obilje smrtnog čovjeka i ptica i četveronožnih životinja i gadova.“ (Poslanica Rimljanima 1:23)

Vječni i besmrtni Bog ne podliježe smrti. Svojestvo apsolutne vječnosti pripada samo Bogu.

Biblija kaže da je Isus živio zbog Boga

„Kao što me posla živi Otac, i ja živim Oca radi; i koji jede mene i on će živjeti mene radi.“ (Jovan 6:57)

Isus ne može biti Bog jer je njegovo postojanje zavisilo od Boga.

Biblija kaže da su moći kojima je Isus raspolagao bile date

„I pristupivši Isus reče im govoreći: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.“ (Jovan 28:18)

Bog je uvijek apsolutno svemoguć i Njemu niko ne daje moć koju već posjeduje. U suprotnom On ne bi bio Bog jer bi bio slab. Stoga, Isus ne može biti Bog.

Biblija kaže da je Isus bio učen i da mu je Bog komandovao

„Kad podignete sina čovječijeg, onda ćete doznati da sam ja, i da ništa sam od sebe ne činim; nego kako me nauči Otac moj onako govorim.“ (Jovan 8:28)

„Jer ja od sebe ne govorih, nego Otac koji me posla On mi daje zapovijest šta ću kazati i šta ću govoriti.“
(Jovan 12:49)

„Ako zapovijesti moje uzdržite ostaćete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovijesti Oca svog i ostajem u ljubavi Njegovoj.“ (Jovan 15:10)

Niko ne može zapovijediti Bogu i podučavati Ga, inače Bog ne bi bio Sveznajući i bio bi podređen Svom učitelju. S obzirom da je Isus bio učen i bilo mu je zapovijedano od strane Boga, Isus ne može biti Bog. Učenik i učitelj, zapovjednik i onaj kome se zapovijeda ne mogu biti jednaki.

Biblija kaže da je Bog Isusa načinio „Gospodom“ i „Hristom“!

„Tvrdo dakle neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog učinio ovog Isusa koga vi raspeste.“ (Djela Apostolska 2:36)

Termin „gospod“ ili „gospodar“ je na mnogo mjesta i na više načina upotrijebljen u Bibliji, i drugi su pored Boga i Isusa su nazivani „Gospodom.“ Na primjer:

- 1) **“A kad bi u veče, reče gospodar od vinograda k pristavu svom.“**
- 2) **„Stražite dakle; jer ne znate kad će doći gospodar od kuće, ili uveče ili u po noći, ili u petle, ili ujutru.“**
(Marko 13:35)
- 3) **„Nema učenika nad učiteljem svojim ni sluge nad gospodarom svojim.“** (Matej 10:24)
- 4) **I pristupivši k drugom reče tako. A on odgovarajući reče tako. A on odgovarajući reče: Hoću, gospodaru; i ne otide.“** (Matej 21:30)

- 5) **„Za kog nemam šta upravo pisati gospodaru.“** (Djela apostolska 25:26)
- 6) **„I rekoše: Gospodaru! Mi se opomenusmo da ovaj laž kaza još za života: Poslije tri dana ustaću.“** (Matej 27:63)

„Gospodar“ nije isto što i „Bog“ (na grčkom „kurios“) muški rod titule poštovanog i plemenitog, termin korišćen na mnogo mjesta u Bibliji. Da je Isus Bog, odlomak u Bibliji u kojem piše da je on „načinjen“ gospodom ne bi imao smisla.

Biblija govori o tome da je Isus bio na nižem stepenu poštovanja od anđela

„A umanjenog malim čim od anđela vidimo Isusa, koji je za smrt što podnese vječan slavom i časti, da bi po blagodati Božijoj za sve okusio smrt.“ (Jevrejima 2:9)

Bog, Tvorac anđela, ne može biti niže od Svog sopstvenog stvorenja. Stoga, Isus nije Bog.

Biblija kaže da je Isus Oca nazivao „svojim Bogom“

„A oko devetog sata povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savathani? Tj: Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?“ (Matej 27:46)

„Reče joj Isus: Ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k Ocu svom; nego idi k braći mojoj, i kaži im: Vraćam se k Ocu svom i Ocu vašem, i Bogu svom i Bogu vašem.“ (Jovan 20:17)

„Koji pobijedi učiniću ga stubom u crkvi Boga svog, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu ime Boga svog, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od Boga mog, i ime moje novo.“ (Otkrovenje Jovanovo 3:12)

Isus se nije smatrao Bogom, umjesto toga, Isusov Bog bio je isti kao i naš Bog.

Biblija kaže da Bog ne može biti viđen

„Boga niko nije vidio nikad: jednorodni sin koji je u naručju Očevom, on Ga javi.“ (Jovan 1:18)

Biblija na dva mjesta govori da je Isus optužen da je Bog

Ali je on odbio te optužbe. Prema Bibliji, u najmanje dva primjera, Jevreji optužuju Isusa, zbog nadnaravnih djela koja je činio, da se on pretvara Bogom ili jednakim s Bogom. Da je Isus, neka je Božija milost i blagoslov nad njim, tvrdio da je Bog, vjerovatno bi mu se ljudi stalno suprotstavljali i optuživali ga za to.

Kada je on, u ove dvije situacije bio optužen, u jednom slučaju kada su ga nazvali Bogom, i drugom kada su ga nazvali jednakim s Bogom, on je odbio sve tvrdnje. Kao odgovor na tvrdnje da je jednak s Bogom, on je odmah odgovorio:

„A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i sin čini onako; Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao.“ (Jovan 5:19,30)

U odgovoru na optužbu da se naziva Bogom, on Jevrejima prigovara **„Isus im odgovori: Ne stoji li napisano u zakonu vašem: Ja rekoh: bogovi ste? Ako one nazva bogovima kojima riječ Božija bi, i pismo se ne može**

pokvariti; Kako vi govorite onome kog Otac posveti i posla na svijet: Hulu na Bogu govoriš, što rekoh: ja sam sin Božiji? (Jovan 10:42-36)

Mala je vjerovatnoća da je ovo bio Isusov odgovor. Hastings u „Biblijskom rječniku“ (Dictionary of the Bible) kaže: „Sumnjivo je da je Isus takve riječi koristio za sebe.“ Grolijerova enciklopedija pod naslovom „Isus Hrist“ nagovještava: „nesigurno je da li izražavanje Otac/Sin (Marko 18.32, Matej 11:25-27..) datira od samog Isusa.“

Profesor Univerziteta Ričmond, dr. Robert Alij, nakon značajnog perioda istraživanja pronađenih starih dokumenata zaključuje da:

„Biblijski stihovi u kojima se Isus naziva Sinom Božijim su kasniji dodaci, to je ono što je crkva proizvela o njemu. Takva tvrdnja o sopstvenom božanstvu nije bila postojala kroz čitav njegov život i djelo nakon rekonstrukcije. Prve tri decenije nakon Isusove smrti kršćanstvo nastavlja da postoji ali kao jevrejska sekta. Prve tri decenije postojanja crkve protekle su unutar prostorija sinagoge. To bi bilo izvan njihove vjere da su oni (sljedbenici) smjelo proklamovali Isusovo božanstvo.“

Pod pretpostavkom da je Isus i izgovorio da je „Božiji sin“, Šta je to značilo? Ono što prvo trebamo razumjeti jeste jezik njegovog naroda, jezik Jevreja kojima se obraćao.

Biblija kaže da je Bog imao mnoge „sinove“

Prvo, većina ljudi misli da ne postoje drugi stihovi koji su kontradiktorni ili označavaju jednako božansko sinovstvo drugim osobama u Starom i Novom zavjetu.

Isusovo nazivanje sinom Božijim ga ne čini pravim Božijim sinom jer bi tako Adam, Jakov, Efraim, i mnogi drugi

također trebali biti smatrani Božijim sinovima i trebali bi na isti način biti obožavani pod tim uvjetima.

Adam: „Sina Matusalovog, sina Enohovog, sina Jeredovog, sina Maleleilovog, sina Kainanovog, sina Enosovog, sina Sitovog, sina Adamovog, sina Božijeg.“ (Luka 3:38-39).

Izrailj je Božiji sin i prvorođenče „A ti ćeš reći Faraonu: Ovako kaže Gospod: Izrailj je sin moj, prvenac moj.“ (Izlazak 4:22)

„On će sazdati dom imenu mom, i utvrdiću prijesto carstva njegovog do vijeka. Ja ću mu biti Otac, i on će mi biti sin: ako učini šta zlo, karaću ga prutom ljudskim i udarcima sinova čovječijih.“ (2 Samuilova 7:13-14)

„Ići će plačući, i s molitvama ću ih dovesti natrag; vodiću ih pokraj potoka pravim putem, na kome se neće spoticati; jer sam Otac Izrailju, i Jefrem je prvenac moj.“ (Jeremija 31:9)

„Vi ste sinovi Gospoda Boga svog, nemojte se rezati niti brijati među očima za mrtvacem.“ (Ponovljeni zakon 14:1)

90 dokaza iz Biblije koji dokazuju da Isus ne može biti Bog

